

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMU
(OMBUDSMANLIK)

0000000138

Sayı : 18745356-101.07.04-E.5633
Konu : Tavsiye Kararı Hakkında

01/06/2017

MEMUR-SENDİKALARI KONFEDERASYONU (MEMUR-SEN)
Oğuzlar Mahallesi 1371 Sokak No:1 Balgat-Çankaya/Ankara

Kurumumuza yaptığınız 09/03/2017 tarihli başvurunuz hakkında verilen Tavsiye Kararı, Maliye Bakanlığına 10/04/2017 tarihinde tebliğ edilmiş olup, anılan Bakanlık tarafından Kurumumuza gönderilen cevap yazımız ekinde gönderilmektedir.
Bilgilerinize rica ederim.

e-İmzalıdır

Mustafa ÖZYAR
Kamu Denetçisi

Ek: Maliye Bakanlığına ait cevabi yazı (14 sayfa)

T.C.
MALİYE BAKANLIĞI
Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü

Sayı : 80755325-000-4349
Konu : Tavsiye Kararı

11/05/2017

KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMUNA

İlgi : 2017/1806 başvuru numaralı, 5/4/2017 tarihli ve 2881 sayılı Tavsiye Kararı.

İlgi "Tavsiye Kararı"nda yer alan; "Lehlerine verilen yargı kararı sonucunda 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamında ek ödemedен yararlanana 4/C kapsamındaki personelin, Maliye Bakanlığının toplu sözleşmedeki hükümden kaynaklanan görüşü doğrultusunda ek ödemelerin yapılmaması sebebiyle oluşan mağduriyetinin ilgili idarelerce giderilmesi ve ek ödemelerin ödenmesine devam edilmesi, bu kişilerin hem yargı kararı kaynaklı ek ödemedен hem de toplu sözleşme kapsamındaki ek ödemedен yararlanacağını öngören genel bir uygulama yazısının Maliye Bakanlığı tarafından yazılması hususunda Maliye Bakanlığında Tavsiyede bulunulmasına," ilişkin karar üzerine, 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun 20 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca, önerilen çözümün uygulanabilir nitelikte görülemediğine ilişkin Bakanlığımız görüşü gerekçeleri ile birlikte aşağıda belirtilmektedir.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, kamuda istihdam şekilleri, bu istihdam şekillerinin her birinin kamu istihdamı içindeki yeri ve diğer istihdam şekillerinden farklılığı ile bunların tabi olduğu mevzuat hükümlerinin ne olduğu anlaşılmadan, bu istihdam türlerinden herhangi birine ilişkin herhangi bir yargıya varılmasının mümkün olamayacağı değerlendirilmektedir.

Bu nedenle ilk önce 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun kamuda istihdama ilişkin hükümleri ile bunlara ilişkin açıklamalara yer verilmesi gerekli görülmektedir.

1) Kamuda istihdam şekilleri ve geçici personel istihdamı: Bilindiği üzere, Anayasanın 128 inci maddesinde;

"Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir. Ancak, mali ve sosyal haklara ilişkin toplu sözleşme hükümleri saklıdır."

hükümü yer almaktadır. Bu çerçevede yürürlüğe konulmuş olan en temel kanun 657 sayılı Devlet Memurları Kanunudur. Anılan Kanunda Devlet memurlarına yönelik her türlü hususun yanı sıra kamu kurum ve kuruluşlarındaki istihdam şekilleri belirlenmiş bulunmaktadır. Söz konusu Kanunun "İstihdam şekilleri" başlıklı 4 üncü maddesinde;

"Kamu hizmetleri; memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle gördürülür."

A)Memur:

Mevcut kuruluş biçimine bakılmaksızın, Devlet ve diğer kamu tüzel kişiliklerince genel idare esaslarına göre yürütülen asli ve sürekli kamu hizmetlerini ifa ile görevlendirilenler, bu Kanunun uygulanmasında memur sayılır."

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasabat.gov.tr> adresine girerek (rgSeIs-ObyUxV-2b9ad8-ZRWCAp-3jrrplmr) kodunu yazınız.

Yukarıdaki tanımlananlar dışındaki kurumlarda genel politika tespiti, araştırma, planlama, programlama, yönetim ve denetim gibi işlerde görevli ve yetkili olanlar da memur sayılır.

B) Sözleşmeli personel:

Kalkınma planı, yıllık program ve iş programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi, işletilmesi ve işlerliği için şart olan, zaruri ve istisnai hallerde münhasır olmak üzere özel bir meslek bilgisine ve ihtisasına ihtiyaç gösteren geçici işlerde, Bakanlar Kurulunca belirlenen esas ve usuller çerçevesinde kurumun teklifi ve Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Maliye Bakanlığınca vizelenen pozisyonlarda, mali yıla sınırlı olarak sözleşme ile çalıştırılmasına karar verilen ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileridir ...

C) Geçici personel

Bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimselerdir.

Özelleştirme uygulamaları sebebiyle iş akitleri kamu veya özel sektör işverenince feshedilen ve 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanun kapsamında diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakil hakkı bulunmayan personel de bu fıkra kapsamında yaşlılık veya malullük aylığı almaya hak kazanıncaya kadar istihdam edilebilir. Bu kapsamda istihdam edileceklerin sayısı, öğrenim durumlarına göre çalışma şartları ve bunlara ödenecek ücretler ile diğer hususlar Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşleri üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir.

D) İşçiler:

(A), (B) ve (C) fıkralarında belirtilenler dışında kalan ve ilgili mevzuatı gereğince tahsis edilen sürekli işçi kadrolarında belirsiz süreli iş sözleşmeleriyle çalıştırılan sürekli işçiler ile mevsimlik veya kampanya işlerinde ya da orman yangınıyla mücadele hizmetlerinde ilgili mevzuatına göre geçici iş pozisyonlarında altı aydan az olmak üzere belirli süreli iş sözleşmeleriyle çalıştırılan geçici işçilerdir. Bunlar hakkında bu Kanun hükümleri uygulanmaz."

hükmü yer almış ve böylece kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilecek personel ve bu personelin temel çerçevesi açıkça belirlenmiş bulunmaktadır. Aynı Kanunun 5 inci maddesinde ise bu Kanuna tabi kurumların dördüncü maddede yazılı dört istihdam şekli dışında personel çalıştıramayacakları belirtilerek, kamuda istihdam konusundaki bir başka temel hükme yer verilmiştir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunundaki tanımın dışında, Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarında da "geçici personel" in kamu istihdamı içindeki yerine ilişkin açıklık getirilmiştir:

Anayasa Mahkemesinin 30/3/2011 tarihli ve E:2010/46, K:2011/60 sayılı Kararında, geçici personelin idare ile yaptıkları sözleşme uyarınca idare için belirli bir iş yapan kişi konumunda olduğu, yaptıkları işin asli ve sürekli olmadığı ve anılan personelin Anayasanın 128 inci maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kaldığı belirtilerek yasa koyucunun Anayasada belirlenen kurallara bağlı kalarak adalet,

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasebat.gov.tr> adresine girerek (7gSeIs-ObyUxV-Zb9ad8-ZRWCAp-3jjrp1mr) kodunu yazınız.

hakkaniyet ve kamu yararı ölçütlerini gözetmek koşuluyla düzenleme yetkisine sahip olduğu ifade edilmiştir.

Yine Anayasa Mahkemesinin 23/12/2015 tarihli ve E:2014/199, K:2015/115 sayılı Kararında;

"11) Geçici personel statüsü, belli bir vasfı gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık veren, başlangıç ve bitişi belli olan süreli işlerde çalışmayı öngörmektedir. Bu personel, idare ile yaptıkları bir sözleşme uyarınca idare için belirli bir iş yapan kişi konumundadır ve yaptıkları iş, geçici veya mevsimlik olup, asli ve sürekli görevlerden de sayılmaz. Bu nedenle geçici personel; Anayasa'nın 128 inci maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, sözleşme ile çalıştırılan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türüdür.

12) Geçici personel tarafından yapılması öngörülen işlerin, memurlar ile sözleşmeli personelce yerine getirilen hizmetlerden farklı olması nedeniyle geçici personelin statüsü de kanun koyucu tarafından memur ve sözleşmeli personelden farklı düzenlenmiştir. Farklı hukuki konumlarda bulunan kişiler hakkında farklı düzenlemeler yapılması eşitlik ilkesine aykırılık oluşturmayacağından, kanun koyucu tarafından döner sermaye gelirlerinden yararlanabilecek personel olarak memur ve sözleşmeli personel statülerinin öngörülmesinde, bir başka deyişle geçici personel statüsüne bu düzenlemede yer verilmemesinde eşitlik ilkesine aykırılık bulunmamaktadır..."

denilmek suretiyle geçici personelin, Anayasa'nın 128 inci maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türü olduğu belirtilmiştir.

2) **Geçici personel ve 657 sayılı Kanun hükümleri:** Yukarıda detayı belirtildiği üzere, geçici personel 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde kamu istihdam şekilleri arasında düzenlenmiştir.

Bunun dışında, 657 sayılı Kanunun "Kapsam" başlıklı 1 inci maddesinin birinci fıkrasında,

"Bu Kanun, Genel ve Katma Bütçeli Kurumlar, İl Özel İdareleri, Belediyeler, İl Özel İdareleri ve Belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, kamunlarla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında veya Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüklerinde çalışan memurlar hakkında uygulanır."

hükmüne, anılan maddenin ikinci fıkrasında ise,

"Sözleşmeli ve geçici personel hakkında bu Kanunda belirtilen özel hükümler uygulanır."

hükmüne yer verilmiştir.

Anılan maddenin birinci fıkrasında açık bir şekilde 657 sayılı Kanunun "memurlar" hakkında uygulanacağı, ikinci fıkrasında da sözleşmeli ve geçici personel ile ilgili anılan Kanunda özel bir hüküm var ise uygulanacağı ifade edilmiştir. Dolayısıyla, özel bir hüküm bulunmadığı hallerde 657 sayılı Kanundaki diğer hüküm ve düzenlemelerin geçici personeli kapsamayacağı ve onlar hakkında uygulanamayacağı görülmektedir.

3) **Geçici personelin tabi olduğu mevzuat:** 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (C) fıkrasının birinci paragrafı uyarınca Türkiye İstatistik Kurumu ve Yüksek Seçim Kurulunda istihdam edilecek geçici personelin çalışma usul ve esasları ile bunlara yapılacak ödemeler her yıl Bakanlar Kurulu kararlarıyla yürürlüğe konulan esaslarda belirlenmektedir.

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasabat.gov.tr> adresine girerek (rgSeIs-ObyUxV-Zb9ad8-ZRWCAp-3jjrplmr) kodunu yazınız.

Bunun dışında, özelleştirme uygulamaları sonucunda iş sözleşmeleri sona eren işçilerin kamu kurum ve kuruluşlarında geçici personel statüsünde istihdam edilmesine ilk olarak 3/5/2004 tarihli ve 2004/7898 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan “Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslar” çerçevesinde başlanmıştır. 2015 yılına kadar anılan Esaslar uyarınca geçici personele yapılacak ödemeler ile bunlara ilişkin çalışma usul ve esasları her sene yürürlüğe konulan Bakanlar Kurulu kararlarıyla belirlenmiştir. Ancak, 29/12/2014 tarihli ve 2014/7140 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan “Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İş Sözleşmeleri Sona Eren İşçilerin Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslar” 2015 yılı ve daha sonraki yıllar için uygulanmak üzere 1/1/2015 tarihinde yürürlüğe girmiştir ve halen yürürlükte bulunmaktadır.

Diğer taraftan, 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Kanununun “Kapsam” başlıklı 2 nci maddesinde yer alan;

“Bu Kanun, Devletin veya diğer kamu tüzel kişilerinin yürütmekle görevli oldukları kamu hizmetlerinin görüldüğü genel, katma ve özel bütçeli idareler, il özel idareleri ve belediyeler ile bunlara bağlı kuruluşlarda kamu iktisadî teşebbüslerinde, özel kanunlarla veya özel kanunların verdiği yetkiye dayanarak kurulan banka ve teşekküller ile bunlara bağlı kuruluşlarda ve diğer kamu kurum veya kuruluşlarında işçi statüsü dışında çalışan kamu görevlileri hakkında uygulanır.”

hükmü ve aynı Kanunun “Tanımlar” başlıklı 3 üncü maddesinin (a) bendinde yer alan;

“Bu Kanunun uygulanmasında;

Kamu görevlisi: Bu Kanun kapsamında yer alan kurum ve kuruluşların kadro veya pozisyonlarında istihdam edilenlerden işçi statüsü dışında çalışan kamu görevlilerini, ifade eder.”

hükmü uyarınca geçici personel 4688 sayılı Kanun kapsamında bulunmaktadır. Anılan Kanunun “Toplu sözleşmenin kapsamı” başlıklı 28 inci maddesinde ise;

“Toplu sözleşme; kamu görevlilerinin mali ve sosyal haklarını düzenleyen mevcut mevzuat hükümleri dikkate alınarak kamu görevlilerine uygulanacak katsayı ve göstergeler, aylık ve ücretler, her türlü zam ve tazminatlar, ek ödeme, toplu sözleşme ikramiyesi, fazla çalışma ücreti, harcırah, ikramiye, doğum, ölüm ve aile yardımı ödenekleri, cenaze giderleri, yiyecek ve giyecek yardımları ve diğer mali ve sosyal hakları kapsar.”

hükmü bulunmakta olup, anılan hüküm uyarınca geçici personele uygulanacak mali ve sosyal haklar, ek ödeme de dahil olmak üzere toplu sözleşmenin kapsamındadır.

Sonuç itibarıyla, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (C) fıkrası kapsamında istihdam edilen geçici personel hakkında, bu personele ilişkin yürürlüğe konulan Bakanlar Kurulu kararları ile 4688 sayılı Kanun uyarınca imzalanan toplu sözleşme hükümleri uygulanmaktadır.

4) Geçici Personele İlişkin Ek Ödeme: 2015 yılı ve daha sonraki yıllar için uygulanmak üzere yürürlüğe konulan ve 1/1/2015 tarihinden itibaren uygulanmakta olan 2014/7140 sayılı Kararın “Ücretler” başlıklı 7 nci maddesinde;

“MADDE 7-(1) Bu Karara göre istihdam edilecek geçici personele, tahsil dereceleri dikkate alınmak suretiyle aşağıdaki brüt aylık ücretler ödenir.

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasebat.gov.tr> adresine girerek (rgSeIs-ObyUxV-Zb9ad8-ZRWCAp-3jjrplmr) kodunu yazınız.

a) Yükseköğrenim mezunlarına 25.808 gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpımından elde edilecek tutar.

b) Lise ve dengi okul mezunlarına 23.833 gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpımından elde edilecek tutar.

c) İlköğretim (ilkokul mezunu veya okur-yazar dahil) mezunlarına 21.833 gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpımından elde edilecek tutar.

(2) Geçici personelden, bu Kararda belirtilen görevleri yapmak üzere, görevli oldukları memuriyet mahalli dışında görev yapacaklara 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre harcırah ödenir.

(3) Ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde fiilen görev yapan geçici personel, ceza infaz kurumları ve tutukevlerinin asli personeli gibi iâşe edilir.

(4) Geçici personel, 19/11/1986 tarihli ve 86/11220 sayılı Kararname ile yürürlüğe konulan "Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliği" hükümlerinden aynı usul ve esaslar çerçevesinde faydalandırılır.

(5) Geçici personele, 657 sayılı Kanununun 203 üncü maddesinin üçüncü fıkrası hükümleri hariç olmak üzere aynı usul ve esaslar çerçevesinde eş için 2.533 ve her bir çocuk için 297 gösterge rakamı üzerinden aile yardımı ödeneği verilir.

(6) Geçici personelden normal çalışma saatleri dışında fiilen çalışanlara, bu çalışmaları karşılığında ayda 50 saati geçmemek üzere yılı merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen fazla çalışma saat ücreti tutarında fazla çalışma ücreti ödenir.

(7) Geçici personele, bu Esaslar ve ilgili yıla ilişkin toplu sözleşmelerde yapılması öngörülen ayni ve nakdi ödemeler dışında herhangi bir ad altında ödeme yapılmaz ve sözleşmelere bu yolda hüküm konulmaz.

(8) Bu ödemeler, sosyal güvenlik mevzuatına göre kişiden yapılacak kesintiler ile gelir ve damga vergisi dışında herhangi bir kesintiye tabi tutulmaz."

hükümüne yer verilmiştir. Söz konusu Bakanlar Kurulu Kararında geçici personele ek ödeme yapılması hususunda bir hüküm bulunmamaktadır. Ayrıca, ilgili yıla ilişkin toplu sözleşmelerde yapılması öngörülen ayni ve nakdi ödemeler dışında herhangi bir ad altında ödeme yapılmayacağı ve sözleşmelere bu yolda hüküm konulamayacağı da anılan Bakanlar Kurulu Kararında düzenlenmiştir.

Geçici personele ilişkin ek ödeme ilk olarak Kamu Görevlilerinin Geneline ve Hizmet Kollarına Yönelik Mali ve Sosyal Haklara İlişkin 2016 ve 2017 Yıllarını Kapsayan 3. Dönem Toplu Sözleşmenin 24 üncü maddesiyle düzenlenmiştir. Anılan madde;

"Ayni veya haftanın bazı günleri ya da günün belirli saatleri gibi kısmi zamanlı çalışanlar ile parça başı ücret vermek suretiyle istihdam edilenler hariç olmak üzere 657 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin (C) fıkrası hükümüne istinaden yürürlüğe konulan Bakanlar Kurulu kararları kapsamında Yüksek Seçim Kurulu ve Türkiye İstatistik Kurumunda istihdam edilen geçici personel ile 29/12/2014 tarihli ve 2014/7140 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen geçici personele, 1800 gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarda ek ödeme verilir. Bunlara kurumlarınca döner sermaye dahil başka bir kaynaktan ek ödeme ve benzeri adla herhangi bir ödeme yapılmaz."

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasebat.gov.tr> adresine girerek {rgSeIs-ObyUxV-Zb9ad8-ZRWCAp-3jjrp1mr} kodunu yazınız.

hükümünü içermekte olup, bu hükümde geçici personele burada belirtilen ek ödeme dışında başka bir kaynaktan ek ödeme ve benzeri adla herhangi bir ödeme yapılamayacağı tereddüde yer bırakmayacak açıklıkta düzenlenmiştir.

5) Geçici Personel 375 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi kapsamında bulunmamaktadır: Bilindiği üzere, 375 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında, **aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu** ile 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa göre almakta olan personele, 399 sayılı Kanun Hükümünde Kararnameye ekli (II) sayılı Cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personele, subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay adayları ile uzman jandarma ve uzman erbaşlara, en yüksek Devlet memuru aylığına (ek gösterge dahil), **ekli (I) sayılı Cetvelde yer alan kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranların uygulanması suretiyle hesaplanan tutarda ek ödeme yapılacağı hükme bağlanmıştır.**

Yukarıda da açıklandığı üzere haklarında 657 sayılı Kanunun sadece varsa özel hükümlerinin uygulanması, diğer hükümlerinin ise uygulanması imkanının bulunmaması nedeniyle, geçici personelin (bunlara yapılan ödemelerin 657 sayılı Kanunun öngördüğü "aylık" ile hiçbir ilgisi olmaksızın Bakanlar Kurulu kararlarında belirlendiği de dikkate alındığında) "aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre almakta olan personel" olarak tanımlanmasına ve dolayısıyla ek ödemenin kime verilebileceğine ilişkin söz konusu fıkranın kapsamında değerlendirilmesine imkan bulunmamaktadır. Bu husus, anılan ek ödeme düzenlemelerinin ayrıntıları incelendiğinde de açıkça görülmektedir:

Ek ödeme oranları, ek 9 uncu maddenin kapsamı belirleyen hükümüne paralel olarak;
- "Aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa Göre Alanlar" için ekli (I) sayılı Cetvelin (A) kısmında,

- "Aylıklarını 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununa Göre Alanlar" için ekli (I) sayılı Cetvelin (B) kısmında,

- "Aylıklarını 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa Göre Alanlar" için ekli (I) sayılı Cetvelin (C) kısmında,

- "399 sayılı Kanun Hükümünde Kararname eki (II) sayılı cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personel" için ekli (I) sayılı Cetvelin (Ç) kısmında,

İlgili personelin bulunduğu hizmet sınıfı ve bulunduğu hizmet sınıfı içinde işgal ettiği kadro unvanları ve dereceleri esas alınmak suretiyle tereddütlere mahal vermeyecek şekilde açık ve ayrıntılı bir şekilde düzenlenmiştir. Bu kapsamda Devlet memurlarının ek ödeme oranları da ekli Cetvelin (A) kısmında "A- Aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa Göre Alanlar" başlığı altında ilgili memurun içinde bulunduğu "hizmet sınıfı" ve bu hizmet sınıfı içinde işgal ettiği "kadro ve görev unvanları" ve bazı durumlarda dereceleri esas alınarak düzenlenmiştir.

657 sayılı Kanunda yer alan özel hükümler dışında anılan Kanuna tabi olmadığı için herhangi bir "hizmet sınıfı", "kadro unvanı" veya derecesinin bulunmaması nedeniyle, "hizmet sınıfı", "kadro unvanı" ve "derece" esas alınmak suretiyle düzenlenmiş olan anılan Cetvelde, (mümkün olmamasına rağmen, herhangi bir nedenle verilmesi söz konusu olsa bile) geçici personelin hangi oran üzerinden ek ödemediği yararlanabileceğinin tespiti mümkün değildir.

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasebat.gov.tr> adresine girerek (rgSeIs-ObyUxV-Zb9ad8-ZRWCAp-3jjrplmr) kodunu yazınız.

Diğer taraftan, çeşitli statülerde istihdam edilen sözleşmeli personele ek ödeme verilmesi ise 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesinin dokuzuncu fıkrasında yer alan özel hüküm ile öngörülmüş olup, bu hükümde sözleşmeli personele verilecek ek ödemeye ilişkin belirleme yapma konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmiştir. Anılan yetkiye istinaden, 10/1/2012 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 3/1/2012 tarihli ve 2012/2665 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan "Sözleşmeli Personele Ek Ödeme Yapılmasına Dair Karar" ile de söz konusu belirlemeler yapılmıştır. Bu Kararda, sözleşmeli personelin ek ödeme oranları, Devlet memurları gibi "hizmet sınıfı", "kadro unvanı" veya "derece"leri olmadığı için Kanun Hükmünde Kararnameye ekli Cetveldeki belirlemelerden farklı olarak, "pozisyon unvanı", "eğitim durumu" ve "hizmet yılları" esas alınarak tespit edilmiştir.

Yukarıda yer alan mevzuat hükümleri ve açıklamalardan da açıkça anlaşılacağı üzere 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ve diğer ilgili düzenlemelerde söz konusu ek ödemelerden memurların, Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarının ve akademik personel ile bazı sözleşmeli personelin (değişik mevzuat hükümlerine göre istihdam edilen sözleşmeli personelin de tamamı ek ödemededen yararlanmamaktadır) nasıl, hangi şartlarda ve hangi oran üzerinden yararlanacağı açıkça düzenlenmiştir. Kanun koyucu, geçici personelin anılan mevzuat kapsamında ek ödemededen yararlandırılmasını öngörmemiş, geçici personel anılan mevzuat kapsamına dahil edilmemiş, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesinde yer alan hükümleri ile ekli (I) sayılı Cetvelin ilgili kısım ve bölümlerinde geçici personele ilişkin herhangi bir düzenleme veya belirlemeye yer verilmemiştir.

Bunun dışında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlere 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesinde belirtilen ek ödemenin verileceğine dair herhangi bir düzenleme, geçici personelin mali ve sosyal haklarının belirlendiği Bakanlar Kurulu Kararlarında yada toplu sözleşmelerde de bulunmamaktadır.

Bu açıklamalar çerçevesinde, geçici personelin 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesiyle düzenlenen ek ödemededen faydalandırılması mümkün bulunmamaktadır.

6) Geçici personelin ek ödeme talebiyle açmış olduğu davalar ve sonuçları: Geçici personele yapılan ödemeler arasında, 2016 ve 2017 Yıllarını Kapsayan 3. Dönem Toplu Sözleşme hükümlerinde yer verilinceye kadar "ek ödeme" bulunmamaktaydı. Bu dönemde bazı geçici personelin, kendilerine 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesine göre ek ödeme yapılması talebiyle yapmış oldukları başvuruların ilgili idarelerce reddedilmesi üzerine açmış oldukları davalar neticesinde ilk derece mahkemelerince verilen bazı kararlar geçici personel lehine sonuçlanmıştır.

Örneğin, Adıyaman Defterdarlığında geçici personel olarak istihdam edilen Abdurrahman TURAÇ tarafından Şanlıurfa 2. İdare Mahkemesi nezdinde, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi uyarınca tarafına ek ödeme yapılması talebinin reddine ilişkin işlem ile bu işleme dayanak olarak gösterilen Bakanlığımız Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü görüşünün iptali istemiyle açılan dava sonucunda, anılan Mahkemenin 13/1/2016 tarihli ve E:2015/387, K:2016/22 sayılı Kararında;

"Sözleşmeli personelin hukuki statüsü ile ilgili açık bir yasa hükmü bulunmamasına rağmen, bunların hukuki statüsü 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile düzenlenmekte olup, bu kişilerin durumunun bu Kanuna göre belirlenmesi gerekmektedir. Devlet Memurları

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasibat.gov.tr> adresine girerek (rgSeIs-ObyUxV-2b9ad8-ZRWCAp-3jjrp1mr) kodunu yazınız.

Kanunun 4 üncü maddesinde kamuda dört farklı türde istihdam şekli düzenlenmiş ve bu dört statü dışında kurumlarda personel çalıştırılmayacağı açıkça belirtilmiştir. 657 sayılı Kanunda, Devlet ve diğer kamu tüzel kişiliklerince genel idare esaslarına göre yürütülen asli ve sürekli kamu hizmetlerini ifa ile görevlendirilenlerin memur sayılacağı öngörülmektedir. Sözleşmeli personelin yaptıkları işin niteliği gereği asli ve sürekli bir kamu hizmeti ile görevlendirilmiş kişiler olduğu görülmektedir. Buna göre, asli ve sürekli bir kamu hizmeti görmekle görevlendirilen Yasanın 4/C maddesi kapsamında sözleşme ile istihdam edilen personelin, bu dört istihdam şekli içinde ve memur statüsünde kabul edilmeleri gerekmektedir.

Bu itibarla, atanma şekli diğer memurlara göre farklı olmakla birlikte, 657 sayılı Yasanın 4/C maddesi uyarınca yapılan sözleşme uyarınca istihdam edilen personelin de 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre aylık aldıklarının kabulü gerekmekte olup, memurlara tanınan aynı özlük haklarından yararlandırılmalarının hakkaniyete uygun olacağı açıktır... ”

denilmek suretiyle dava konusu işlemin iptaline karar verilmiştir. Bir başka anlatımla anılan Mahkeme, “Yasanın 4/C maddesi kapsamında sözleşme ile istihdam edilen personelin, bu dört istihdam şekli içinde ve memur statüsünde kabul edilmeleri gerekmektedir.” gerekçesine dayandırılmak suretiyle geçici personele 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi uyarınca ek ödeme yapılmaması yönündeki idari işlemi iptal etmiştir.

Şanlıurfa 2. İdare Mahkemesinin söz konusu Kararına karşı Bakanlığımızca itiraz yoluna gidilmiş, ancak Gaziantep Bölge İdare Mahkemesinin 24/5/2016 tarihli ve E:2016/2443, K:2016/2293 sayılı Kararı ile itiraz istemi reddedilerek anılan Karar onanmıştır. Bu defa Gaziantep Bölge İdare Mahkemesinin onama Kararına karşı Bakanlığımızca yapılan kararın düzeltilmesi talebi üzerine Gaziantep Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesinin 27/12/2016 tarihli ve E:2016/2004, K:2016/2341 sayılı Kararında;

“Yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden; 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi uyarınca doğrudan ek ödeme yapılacak personelin aylığını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu uyarınca alan veya anılan maddede sayma yoluyla belirtilen personel olduğu, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/C maddesi kapsamında geçici personel olarak görev yapanların 657 sayılı Kanuna göre aylık almadıkları, Bakanlar Kurulunca belirlenen ve kendileriyle yapılan sözleşmede belirtilen ücreti aldıkları sonucuna varılmaktadır.

Bu durumda; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu uyarınca aylık almayan ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9. maddesinde sayma yoluyla belirtilen personel arasında olmayan davacıya anılan madde uyarınca doğrudan ek ödeme yapılmasına hukuken imkan olmadığından, dava konusu işlemde mevzuata aykırılık bulunmamaktadır.”

denilmek suretiyle Bakanlığımızın karar düzeltme isteminin kabulüne, Şanlıurfa 2. İdare Mahkemesinin 13/1/2016 tarihli ve E:2015/387, K:2016/22 sayılı Kararının bozulmasına ve davanın reddine karar verilmiştir.

Benzer bir konuda Isparta İdare Mahkemesi Başkanlığı nezdinde açılan idari davaya ilişkin olarak anılan Mahkemece verilen 5/2/2015 tarihli ve E:2014/811, K:2015/105 sayılı Kararda;

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasebat.gov.tr> adresine girerek (rgSeIs-ObyUxV-Zb9ad8-ZRWCAp-3jjrp1mr) kodunu yazınız.

"... ek ödemenin aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre almakta olan personele, aylıklarını 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa göre almakta olan personele, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personele... ve Bakanlar Kurulunun belirleyeceği hallerde de 657 sayılı Kanunun 4/B maddesi kapsamında istihdam edilen sözleşmeli personele yapılmasının mümkün olduğu görülmektedir.

Bu nedenle, mali hakları Bakanlar Kurulu Kararıyla belirlenen ve 657 sayılı Kanun'un 4/C maddesi kapsamında istihdam edilen geçici personele, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin ek 9. maddesinde sayılan ek ödeme yapılacak personel kapsamına girmediğinden dolayı yapılan değerlendirmeler ve yasal mevzuat çerçevesinde hukuken ek ödeme yapılmasına imkan bulunmamaktadır.

Bu itibarla, **Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesi kapsamında geçici personel statüsünde istihdam edilen davacıya, memurlara ve sözleşmeli personele ödenen ek ödemenin yapılmasına hukuken imkan bulunmadığından, davacının bu yöndeki talebinin reddine dair dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.**"

denilmek suretiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Buna ilave olarak Isparta İdare Mahkemesi Başkanlığı nezdinde açılan idari davaya ilişkin olarak söz konusu mahkemece geçici personelin lehine karar verilmiş, daha sonra mezkur karara karşı itiraz edildiğinde, anılan Mahkeme kararı hakkında Antalya Bölge İdare Mahkemesince verilen 19/3/2015 tarihli ve E:2015/438, K:2015/1004 sayılı Kararda ise;

"Bu itibarla 657 sayılı Yasanın 4/C maddesi kapsamında geçici personel statüsünde görev yapan davacının 375 sayılı KHK'nın ek 9 uncu maddesi uyarınca ek ödmeden faydalandırılması istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin dava konusu işlemde hukuka aykırılık itiraza konu mahkeme kararında hukuki isabet bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle davalı idare itirazının kabulüne, Isparta İdare Mahkemesince tek hakimle verilen 17.11.2014 tarihli ve E:2014/7618, K:2014/971 sayılı kararın bozulmasına, **DAVANIN REDDİNE**"

denilmek suretiyle ilk derece mahkemesinin geçici personel lehine verdiği karar bozulmuştur.

Yine Muğla 2. İdare Mahkemesi nezdinde açılan idari davaya ilişkin olarak anılan Mahkemece geçici personelin lehinde karar verilmiş, daha sonra mezkur karara itiraz üzerine anılan Mahkeme kararı hakkında Aydın Bölge İdare Mahkemesince verilen 10/6/2015 tarihli ve E: 2015/1186 sayılı Kararda ise;

"375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Ek 9 uncu maddesinde, 657 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan Devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9 uncu maddesi kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmamaktadır. Her ne kadar; Danıştay Onikinci Dairesince, 4/C kapsamında çalıştırılan personelin sözleşmede kararlaştırılmamış olsa dahi "fazla çalışma ücreti" ve "döner sermaye ek ödemeleri"nden yararlandırılmasına "statü" bağlamında hukuki bir engel bulunmadığı yolunda verilmiş kararlar mevcut ise de, anılan ödemelerin 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede öngörülen ek ödmeden amaç ve

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasebat.gov.tr> adresine girerek (rgSeIs-ObyUxV-Zb9ad8-ZRWCAp-3jjrplmr) kodunu yazınız.

kapsam bakımından farklı olmaları karşısında, bu husus varılan sonucu etkiler nitelikte görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davalı idare itirazının kabulüne, Muğla 2. İdare Mahkemesince tek hakimle verilen 30.3.2015 tarihli ve E: 2014/1393, K:2015/406 sayılı kararın yürütmesinin durdurulmasını gerektirecek nitelikte bulunduğundan, yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne”

denilmek suretiyle geçici personel lehine verilen kararın yürütmesinin durdurulmasına karar verilmiştir.

Diğer taraftan, Devlet hastanesinde geçici personel statüsünde istihdam edilen personelin hastane döner sermaye gelirlerinden kendisine ek ödeme yapılması talebiyle yapmış olduğu başvurunun reddi üzerine açmış bulunduğu davada, itiraz konusu kuralın Anayasaya aykırı olduğu kanısına varan Mahkemece iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmuş, söz konusu başvuru sonucunda Anayasa Mahkemesinin 23/12/2015 tarihli ve E:2014/199, K:2015/115 sayılı Kararında;

- Anayasanın 10 uncu maddesi gereği “Kanun önünde eşitlik ilkesi”nin hukuksal durumları aynı olanlar için söz konusu olacağı, eşitlik ilkesinin amacının aynı durumda bulunan kişilerin kanunlar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemek olduğu,

- Aynı hukuksal durumların aynı, aynı hukuksal durumların farklı kurallara bağlı tutulmasının Anayasa’da öngörülen eşitlik ilkesini zedelemeyeceği ve farklı hukuki konumlarda bulunan kişiler hakkında farklı düzenlemeler yapılmasının eşitlik ilkesine aykırılık oluşturmayacağı,

- Geçici personel statüsünün, Anayasanın 128 inci maddesinde belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, sözleşme ile çalışılan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türü olduğu,

- Geçici personel tarafından yapılması öngörülen işlerin, memurlar ve sözleşmeli personelce yerine getirilen hizmetlerden farklı olması nedeniyle geçici personelin statüsünün de kanun koyucu tarafından memur ve sözleşmeli personelden farklı düzenlendiği,

- Geçici personel tarafından yürütülen hizmetler ile memurlar ve sözleşmeli personel tarafından yürütülen hizmetlerin farklılığı gözetildiğinde, bu kişilerin yaptıkları işin “eşit iş” olarak kabulünün mümkün olmadığından, ücretleri yönünden de itiraz konusu kuralda eşitlik ilkesinin ihlalinden söz edilemeyeceği,

- Geçici personele, fiilen çalışmalarının ve emeklerinin karşılığı olarak aylık ücret ödenmekte olduğu, bu kişilere döner sermaye gelirinden ek ödeme yapılması zorunluluğu bulunmadığı,

- Yerine getirilen hizmetin niteliğinin gözetilerek farklı statüler için farklı ücret rejimleri öngörülmesinde ve bu kapsamda geçici personele itiraz konusu kuralda yer verilmemesinde, Anayasanın emeğin karşılıksız bırakılmamasını amaçlayan 55 inci maddesiyle Devlete verilen, çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri için gerekli tedbirleri alma yükümlülüğüne aykırılık bulunmadığı,

belirtilerek kanun koyucu tarafından döner sermaye gelirlerinden yararlanabilecek personel olarak memur ve sözleşmeli personel statülerinin öngörülmesinde, bir başka deyişle geçici personel statüsüne bu düzenlemede yer verilmemesinde eşitlik ilkesine aykırılık bulunmadığı ifade edilerek dava reddedilmiştir.

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasebat.gov.tr> adresine girerek (rgSeIs-ObyUxV-Zb9ad8-ZRWCAp-3jjrplnr) kodunu yazınız.

Ek ödeme yapılmasını talep eden geçici personelin, talebi ret eden idareler aleyhine açtığı iptal davalarından bazıları, idare mahkemelerinin kararları temyiz edilmeden veya temyizen bölge idare mahkemeleri kararları ile davacılar lehine sonuçlanarak kesinleşmiştir. Ancak, İdari Yargılama Usul Kanununun 51 inci maddesi uyarınca, bu kararlar Danıştay tarafından hukuka aykırı bulunarak kanun yararına bozulmaktadır. Danıştay Onikinci Dairesinin 17.02.2016 tarihli ve E:2015/1803, K:2016/727; E:2015/1804, K:2016/752; E:2015/1815, K:2016/732; E:2015/1816, K:2016/728; E:2015/1817, K:2016/753; E:2015/1818, K:2016/730, E:2015/1820, K:2016/749, E:2015/1821; K:2016/729, E:2022/1815, K:2016/51 sayılı kararları buna örnek olarak verilebilecek kararlardır.

Yukarıda belirtilen tüm mevzuat hükümleri, Anayasa Mahkemesi ve diğer yargı kararları ile açıklamalarımız birlikte değerlendirildiğinde; geçici personelin memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türü olduğu, geçici personele yapılacak ödemelerin Bakanlar Kurulu kararı ve toplu sözleşme hükümleri çerçevesinde tespit edildiği, 2016 ve 2017 Yıllarını Kapsayan 3. Dönem Toplu Sözleşmeyle geçici personele 1800 gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarda ek ödeme yapılması imkanının sağlandığı, geçici personele bunun dışında başka bir kaynaktan ek ödeme ve benzeri adla herhangi bir ödeme yapılması imkanı bulunmadığı, geçici personelin 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi kapsamında bulunmadığı ve bu kapsamda ek ödemedden yararlandırılması imkanının da olmadığı anlaşılmaktadır.

Diğer taraftan ilgi "Tavsiye Kararı"nda, Toplu Sözleşme kapsamında verilen ek ödemedden gelir vergisi, damga vergisi vb. yasal kesintiler yapılırken, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamında verilen ek ödemedden sadece damga vergisi kesintisinin yapılacağı ilgili mevzuatta düzenlenmiş olması gerekçesiyle söz konusu ek ödemelerin yapıları itibarıyla farklı olduğu değerlendirilmesine yer verilerek, lehine yargı kararı bulunan geçici personelin hem 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesinde belirtilen ek ödemedden hem de Toplu Sözleşme kapsamındaki ek ödemedden yararlandırılmasını öngören genel bir uygulama yazısının yazılması yönünde tavsiye kararı alındığı görülmektedir.

Yukarıda detaylı olarak açıklandığı üzere, geçici personele ilişkin mevzuatta bu personele yapılacak ödemeler arasında, 1/1/2016 tarihine kadar "ek ödeme" adı altında herhangi bir ödeme unsuru bulunmamaktaydı. Bu dönemde bazı geçici personelin, kendilerine 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesine göre ek ödeme yapılması talebiyle yapmış oldukları başvuruların ilgili idarelerce reddedilmesi üzerine açmış oldukları davalar neticesinde ilk derece mahkemelerince verilen bazı kararlar geçici personel lehine sonuçlanmıştır. Ancak bu mahkeme kararlarının nasıl uygulanması gerektiği hususunda idarelerce tereddütler yaşanmıştır. Zira, yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı gibi, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi kapsamında, aylıklarının 657sayılı Kanuna göre alan veya anılan maddede sayma yoluyla belirtilen personel bulunmakta olup, geçici personel bu kapsamda bulunmamaktadır. 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin kapsamına giren personele ilişkin ek ödeme ise anılan Kararname eki (I) sayılı Cetvelde yer alan kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranlar üzerinden hesaplanmaktadır. Devlet memurlarının ek ödeme oranları anılan Cetvelin (A) kısmında "A- Aylıklarının 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa Göre Alanlar" başlığı altında ilgili

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasebat.gov.tr> adresine girerek (rgSeIs-ObyUxV-Zb9ad8-ZRWCAp-3jjrp1mr) kodunu yazınız.

memurun içinde bulunduğu “hizmet sınıfı” ve bu hizmet sınıfı içinde de işgal ettiği “kadro ve görev unvanları” esas alınarak düzenlenmiştir. Bu çerçevede herhangi bir hizmet sınıfı ve kadro unvanı olmayan geçici personelden lehine yargı kararı bulunanlara ek ödeme yapılması durumunda, yapılacak ek ödemenin hangi usul ve esaslar çerçevesinde, hangi tutarda yapılacağı konusunda belirsizlik bulunmakta, mahkeme kararlarında da buna ilişkin açıklık yer almamaktaydı.

Bunun sonucunda bazı idareler geçici personel lehine olsa dahi hukuki imkansızlık nedeniyle mahkeme kararlarını uygulayamazken, diğer bazı idarelerce birbirinden farklı oranlar esas alınmak suretiyle geçici personele ek ödeme adı altında ödemeler yapılmaya başlanmış, böylece aynı statüde bulunan geçici personelden bir kısmına ek ödeme verilemezken bazılarında farklı tutarlarda ek ödeme verilmeye başlanmıştır.

Anayasa Mahkemesinin yukarıda detayı verilen Kararında da belirtildiği üzere aynı hukuksal durumların aynı kurallara bağlı tutulmasının Anayasanın eşitlik ilkesi gereği olduğu gerçeğinden hareketle, farklı ek ödeme uygulamalarının ortadan kaldırılması ve aynı statüde olup da ek ödeme alamayan tüm geçici personelin bu ödemeden faydalandırılmasını teminen, 2016 ve 2017 Yıllarını Kapsayan 3. Dönem Toplu Sözleşmenin 24 üncü maddesiyle bu personele, 1800 gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarda ek ödeme imkanı getirilmiş, bunun dışında eşitsizlik yaratacak tüm ödemelerin önüne geçilebilmesi için de anılan Toplu Sözleşme maddesine, bu maddede yer alan tutar dışında, döner sermaye dahil başka bir kaynaktan ek ödeme ve benzeri adla herhangi bir ödeme yapılamayacağı hükmüne yer verilmiştir.

Diğer taraftan, Anayasanın “Vergi ödevi” başlıklı 73 üncü maddesinde; vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülüklerin kanunla konulacağı, değiştirileceği veya kaldırılacağı, vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülüklerin muaflik, istisnalar ve indirimleriyle oranlarına ilişkin hükümlerinde kanunun belirttiği yukarı ve aşağı sınırlar içinde değişiklik yapma yetkisinin Bakanlar Kuruluna verilebileceği hüküm altına alınmıştır. Anayasanın bu amir hükmü gereği, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesinde ek ödeme düzenlemesi yapılırken buna ilişkin vergi istisnalarına yer verilmesi mümkün olabilmişken, toplu sözleşmede geçici personel için düzenlenmiş bulunan ek ödemeye ilişkin herhangi bir vergi istisnasına yer verilmesi imkanı bulunmamaktadır. Anayasanın 73 üncü maddesi hükmünden kaynaklı bu farklılıktan hareketle, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede düzenlenen ek ödeme ile Toplu Sözleşmede geçici personel için düzenlenmiş bulunan ek ödemenin yapıları itibariyle birbirinden farklı ödeme unsurları olduğu ve bu nedenle lehine yargı kararı bulunan geçici personele bu ödemelerden her ikisinin de yapılması gerektiği sonucuna varılması mümkün bulunmamaktadır. Her iki ödeme unsuru da “ek ödeme” olup, aralarındaki tek fark, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi, Devlet memurları ve madde kapsamında sayılan diğer personele ilişkin ek ödemeyi, Toplu Sözleşmenin 24 üncü maddesi ise 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi kapsamında bulunmayan geçici personele ilişkin ek ödemeyi düzenliyor olmasıdır.

Yukarıda belirtilen kanunlar, kanun hükmünde kararnameler, Bakanlar Kurulu kararlarındaki hükümler, Toplu Sözleşme hükmü, Anayasa Mahkemesi kararları ve (istisnai olarak kişilerin lehine sonuçlanarak kesinleşmiş olanlar dışında) yerleşik hale gelmiş olan idari yargı kararları ile lehine sonuçlanarak kesinleşmiş yargı kararı olanlar hakkında

*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasibat.gov.tr> adresine girerek (rgSeIs-ObyUxV-Zb9ad8-ZRWCAP-3jjrplmr) kodunu yazınız.

verilmekte olan kanun yararına bozma kararları dikkate alındığında; lehlerine verilen yargı kararı bulunan geçici personele, hem bu yargı kararları uyarınca hem de Toplu Sözleşme uyarınca ek ödeme yapılmasının, aynı statüde istihdam edilen geçici personelin önemli bir kısmına sadece Toplu Sözleşmeye göre ek ödeme yapılırken diğer kısmına ise buna ilave olarak aynı nitelikte mükerrer bir ödeme yapılması sonucunu doğuracağı ve bu durumun eşitlik, adalet, hakkaniyet ve hukukilik ölçütlerine uygun düşmediği değerlendirilmektedir. Bu nedenle, 5/4/2017 tarihli ve 2017/1806 sayılı "Tavsiye Kararı"nda yer alan çözüm uygulanabilir nitelikte görülememektedir.

Bilgilerini arz ederim.

(e-İmzalıdır)
H.Abdullah KAYA
Müsteşar

Belgenin Aslı
Elektronik İmzalıdır
11.....05.....2017

Osman KAYMAK
Bütçe ve Mali Kontrol
Genel Müdürlüğü
V.H.K.I.

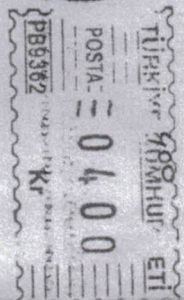
*Bu belge elektronik imzalıdır. İmzalı suretinin aslını görmek için <https://evrakdogrulama.muhasabat.gov.tr> adresine girerek (rgSeIs-ObyUxV-Zb9ad8-ZRWCAp-3jjrp1mr) kodunu yazınız.

T.C. Maliye Bakanlığı

Bölge ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü

Posta Kodu: 06450

Sayı: 4349

KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMUNA
Kavaklıdere Mah. Nevzat Tandoğan Caddesi No:
4

Çankaya / ANKARA